

Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2017 — Mabrouk κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-216/17)

(2017/C 195/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Τύνιδα, Τυνησία) (εκπρόσωποι: J-R. Farthouat, N. Boulay, δικηγόροι, και S. Crosby, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/153 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ 2017, L 23, σ. 19), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων παραβιάζει την αρχή περί ευλόγου χρόνου, η οποία κατοχυρώνεται στα άρθρα 6 και 47 της ΕΣΔΑ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιστοίχως.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι είναι ελλιπής η βάση της δεσμεύσεως των περιουσιακών του στοιχείων:
 - Αντιθέτως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων, το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία του είναι παράνομα, χωρίς ωστόσο να αιτιολογεί αυτή του την κρίση.
 - Καθόσον έκρινε ότι τα περιουσιακά στοιχεία του προσφεύγοντος είναι παράνομα το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά, αν υποτεθεί ότι πρόβη σε οποιαδήποτε εκτίμησή τους.
 - Η δέσμευση είναι άνευ αντικειμένου, καθόσον σκοπός της είναι να συνδράμει την Τυνησία να ανακτήσει ιδιοποιηθέντα περιουσιακά στοιχεία. Εντούτοις, κανένα από τα περιουσιακά στοιχεία του προσφεύγοντα δεν είναι ιδιοποιηθέν.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων μετά την πτώση του καθεστώτος του Προέδρου Ben προσβάλλει το δικαίωμά του εργασίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η δέσμευση είναι εν πάση περιπτώσει δυσανάλογη και προσβάλλει τα δικαιώματά του ιδιοκτησίας.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2017 — Recylex κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-222/17)

(2017/C 195/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Recylex SA (Παρίσι, Γαλλία), Fonderie et Manufacture de Métaux (Αντερλεχτ, Βέλγιο), Harz-Metall GmbH (Goslar, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Wellinger, S. Reinart και K. Bongs, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε σ' αυτές με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 2017 [C(2017) 900 τελικό] σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ·
- να αναγνωρίσει, υπέρ των προσφευγουσών, προθεσμίες πληρωμής, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν εφάρμοσε επί των προσφευγουσών το σημείο 26 (τελευταία παράγραφος) της ανακοίνωσης περί επεικούς μεταχειρίσεως⁽¹⁾, σε σχέση με τη διάρκεια της παραβάσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν εφάρμοσε επί των προσφευγουσών το σημείο 26 (τελευταία παράγραφος) της ανακοίνωσης περί επεικούς μεταχειρίσεως, σε σχέση με την παράβαση που αφορούσε τη Γαλλία.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον εφάρμοσε ειδική προσαύξηση της τάξεως του 10 % κατά τον υπολογισμό του προστίμου στηριζόμενη στο σημείο 37 των κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με την επιβολή προστίμων⁽²⁾.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν χορήγησε στις προσφεύγουσες μείωση της τάξεως του 50 % του προστίμου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην πρώτη περίπτωση του σημείου 26 της ανακοίνωσης περί επεικούς μεταχειρίσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αφορά το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εισάγει παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και της αρχής ότι το πρόστιμο θα πρέπει να έχει ειδικό χαρακτήρα σε σχέση με τον εκάστοτε παραβάτη.
6. Ο έκτος λόγος αφορά το ότι ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να κάνει χρήση της κατά πλήρη δικαιοδοσία αρμοδιότητάς του προκειμένου να αναγνωρίσει, υπέρ των προσφευγουσών, προθεσμίες πληρωμής του οποιουδήποτε εναπομένου οφειλόμενου τμήματος του προστίμου.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την ανακοίνωση της Επιτροπής — Τροποποιήσεις της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2015, C 256, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Zhejiang Jndia Pipeline Industry κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-228/17)

(2017/C 195/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Κίνα) (εκπρόσωπος: S. Hirsbrunner, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/141 της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2017, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2017, L 22, σ. 14), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·